

کامه‌ران مه‌نتیک

ماوه‌یه‌کی بێکاری ده‌ستی له‌ هه‌وکی ناپووم و به‌رۆکی به‌ر نه‌ده‌دام هه‌ر چه‌نده‌ی خۆم ده‌هینا و ده‌برد، ده‌چوومه‌ کن ئەم هه‌وایی. ئەو برادەر بێسوود بوو. وه‌ک ئەوه‌ی کار ئێم یاخی بووی و بریه‌ی دابی هه‌رگیز تخوونم نه‌که‌وی. نه‌مه‌زانی چی‌یکه‌م؟! ڕۆژگار درێژه و ته‌واو نابی. هه‌لمه‌تم بۆ ئەو کتێب ده‌برد ده‌ستم ده‌دا ئەم گۆفار. نه‌خێر هه‌موو دو‌ه‌م‌یه‌یان ده‌هات، ڕۆژگار به‌سه‌ر نه‌ده‌چوو. خۆستان ده‌زانی له‌و سه‌رده‌مه‌ پێفات و قری‌یه‌ مرۆ ئاتاجی به‌پاره‌ هه‌یه و که‌س به‌ خۆل ناژی! هه‌نده‌ گه‌رام نا له‌ گیانی خۆم وه‌رز بووم و مردنم لا که‌تیک نه‌هه‌ون تر بوو له‌وه‌ی خۆم به‌و له‌ گه‌ینه‌ بیه‌ینم. هه‌ناوه‌ کۆنی ڕۆژی‌ک هه‌وریه‌کی نزی‌ک و نازی‌زم هاته‌ لام. کاتی به‌و مه‌ئوولی و ڕه‌نگ زه‌ریه‌ی هه‌یه‌کی له‌ خۆزانی! زۆر به‌زه‌یی به‌ حالمدا هاته‌وه‌. به‌ ده‌نگی‌کی نزم سو‌نگه‌که‌ی لی پرسیم. منیش به‌ به‌ره‌واژووی هه‌موو جارێک که‌ شه‌رمم ده‌کرد و زۆر له‌ دلم گران بوو بلێم بیکارم. به‌ نامۆیه‌وه‌ گوتم!

(چی‌ بلیم. بیکارم. بیکاری په‌تایه‌که‌و تووشم بووه) . که‌ ئەم وه‌لامه‌م دایه‌وه‌ هه‌وریه‌که‌م دام. ماوه‌یه‌ک بیری کرده‌وه‌ پاشان گوتی: (باشه‌ بۆ چه‌ند له‌مێژه به‌ منت نه‌ده‌گوت؟! هه‌ر نه‌بی کۆنه‌ هه‌وریه‌ی و نا ئیستا پێگایه‌کم بۆ ده‌دۆزیه‌وه‌ له‌گه‌ل ئەم ئاخوتنه‌ی پشیه‌که‌م وه‌به‌ره‌انه‌وه‌ و له‌دنی خۆم گوتم به‌خو‌ا قولا‌یه‌که‌م ئەم جار ه‌ گرتی. له‌ ژیر زه‌وی‌ش بێت ئەوه‌ کاریکم بۆ ده‌دۆزیته‌وه‌) . له‌ خۆشیا دهمه‌ به‌شکه‌م گرت و نه‌مزانی چی‌ بلیم! وا گرژبوومه‌وه‌ سه‌د سو‌یندو قورئانت ده‌خوارد ئەمه‌ خۆی ئادگاری وا هه‌ل که‌وتوه‌!. به‌ هه‌واییه‌که‌م گوت: (باشه‌ نو‌وه‌ک‌ش نه‌چووه‌ بچ‌ئ. بزانه‌م چی‌ ده‌که‌ی. چون‌ جوا‌میری خۆت ده‌نوینی؟!) . به‌و په‌ڕی ئاساییه‌وه‌، که‌وته‌ پرسیار کرد!

کریکاریت پی ده‌کری؟

نه‌خێر. خۆت ده‌زانی بێس و لاوازم و به‌رگه‌ی کاری گران ناگرم!

ده‌توانی پاقله‌ فرۆشی بکه‌یت؟

نه‌خێر. چونکی پاره‌ی داشقه‌م نیه‌!

ئهی باشه‌ پاقلاوه‌ فرۆشیت پی ده‌کری؟

ها . . . به‌خو‌ا چی‌ بلیم. .

ده‌م و چاوی هه‌نکه‌وت و هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌نکیشا. منگه‌ منگیکی ئیوه‌ هات که‌ چه‌نده‌ی هه‌وێم داو ده‌رگای گه‌یجکه‌کانم بۆ والا‌کرد فزی لی تینه‌گه‌یه‌شتم ئیوی گه‌سته‌وه‌. په‌نجه‌ی ده‌زاری ناو ده‌ستی به‌سه‌میلی دا‌هینا. له‌په‌ر ده‌نگی هه‌نپه‌ری:

(دۆزیه‌وه‌. . . کاریک پی مانه‌وو بوونم بۆ دۆزیه‌وه‌. مانه‌وو بوونیکي که‌م و پاره‌یه‌کی زۆر زه‌وه‌ندا) . به‌ختیاریه‌کی وا له‌ هه‌میه‌زی گرتم له‌زگ بوو بال بگرم. باوه‌ڕم به‌ گه‌یجکه‌کانی خۆم نه‌ده‌کرد. ئەم بیکاریه‌ کوشنده‌یه‌ کاریکم بۆ بدۆزیته‌وه‌ مانه‌وو بوونی نه‌بی و پاره‌یه‌کی باشیشم چنگ که‌وی! نه‌مه‌توانی زینتر به‌رگه‌ بگرم به‌ له‌زه‌وه‌ زارم لیک ترازاند و رووی پرسیارم ئاراسته‌ کرد (چی‌یه‌. . . بزانه‌م چ کاریکت بۆ دۆزیه‌وه‌!؟)

به‌ دنیایه‌وه‌ گوتی (ڕۆژنامه‌نووسی) . به‌ رایی وامزانی گاته‌م له‌گه‌ل ده‌کا. به‌ری خۆم وه‌رچه‌رخاند و خه‌م رو‌خساری داگرتمه‌وه‌، ئاخیک پی به‌ سیه‌یه‌کانم هه‌نکیشا. ده‌ستی‌کم بۆ پاکه‌ته‌که‌م درێژ کرد که‌چی وه‌ک گیرانم خالی بوو. بۆیه‌ پاکه‌تی هه‌وریه‌که‌م را‌کیشیه‌ لای خۆم جگه‌ره‌یه‌کم دا به‌م و دانه‌یه‌کیشم بۆخۆم داگیرساند. وه‌ختی هه‌ستی کرد گاته‌م پی دیت درێژه‌ی به‌ ئاخوتنه‌که‌ی دا:

(یو رات له‌م کاره‌ نیه‌، گوایه‌ له‌مه‌ باشت‌رت چنگ ده‌که‌وی؟! ده‌ترسم و اجزانی گاته‌ت له‌گه‌لدا ده‌که‌م به‌لانه‌کونی گازانده‌ت لێناکه‌م! ئەوه‌یه‌ ده‌ئین ده‌ستی کوپریان بۆ سه‌ر خه‌زه‌ینه‌ی ده‌برد ده‌ستی خۆی ده‌کیشایه‌وه‌!) (سه‌یرم کرد هه‌وریه‌که‌م په‌یغه‌کانی له‌ دو‌ر دایه‌ وه‌ده‌ردینی. بۆیه‌ که‌می‌ک له‌ سو‌ینه‌که‌ی خۆم بزووتم! (باشه‌ ئەم کاره‌ چۆن به‌من ئەنه‌جام ده‌دری؟)) .

: (بۆ خو‌ینده‌واریت نیه‌؟)

: (خه‌ت و قه‌له‌می‌کی چاکم هه‌یه‌!).

(که‌واته‌ بۆچی ده‌ترسی! ئەو سته‌ی داوايان لیکردی له‌ سه‌ری بنووسه‌! له‌ جیاتی چوار دیز تو ده‌ دیز بنووسه‌، له‌جیاتی ده‌ بیکه‌ بیست، چونکی ئەوه‌ بزانه‌ چه‌نده‌ی دلیان بیگریت و به‌ ئاره‌زووی ئەوان بێت به‌خشیسه‌که‌ت زۆرتر ده‌بی و پاره‌یه‌کی چاکت دیته‌ ده‌ست) (خه‌ریک بوو قتیاتی یی‌یکه‌م گوتم:

(باشه‌ له‌سه‌ر چی بنووسم، یاسی چی بکه‌م؟ وه‌ک ئەوه‌ بنووسم که‌ له‌ ڕۆژنامه‌کان ده‌یانه‌خوینه‌وه‌. به‌م شیوازه‌ یاسی ده‌ورویه‌ر بکه‌م؟!) (هه‌وریه‌که‌م به‌ بایه‌خ پیدانه‌وه‌ په‌نجه‌ی هه‌نپه‌ری:

(نا. . . له‌ یادم نه‌بوو، خو تو کتیب و ستی ئاواش ده‌خوینی‌وه‌. ئەوا باشت‌ر، خان‌ر جه‌مم هه‌ر سیتی‌کی داوات لیکه‌ن له‌ کنت وه‌ک ئاو خواردنه‌وه‌ ده‌هیت. کاریک باشه‌و له‌ده‌ست خۆتی مه‌ده‌. له‌مه‌ باشت‌رت چنگ ناکه‌وی) خه‌نی بووم! له‌ دنی خۆم گوتم:

(نافه‌رین ئه‌ی خدری زنده‌ به‌م نه‌نگانه‌یه‌ چۆن به‌ فریام گه‌یستی! بی سو‌نگه‌ نیه‌ ده‌ئین خوا ده‌روویه‌کت له‌ روو دا‌بخا ده‌ ده‌ریانت لێده‌کاته‌وه‌) سادی وورده‌ وورده‌ ئەو خه‌مه‌ ئەسته‌ره‌ی دانی ره‌وانده‌وه‌ و به‌ نه‌رمی جی‌گه‌ی گرت‌وه‌. له‌ ناکو‌را بیریکم بۆ هات! موچر کی‌ک گیانی خشته‌ له‌رزه‌. گاته‌م به‌ مه‌ژی خۆم هات و تیر یی‌یکه‌نیم بانگی هه‌وریه‌که‌م کرد و پیم گوت:

(باشه‌ خۆمن شه‌هادمه‌ نیه‌! چه‌ند به‌ خۆم یی‌یکه‌نیم هه‌وریه‌که‌م ده‌ هی‌نده‌ به‌م ئاخوتنه‌ی من یی‌یکه‌نی! به‌ گاته‌ یی‌یکه‌نیکه‌وه‌ گوتی: (تر‌جیو. . . کوری بابم بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه‌. کامه‌ ستی بی بایه‌خ و نا په‌سنده‌ مه‌ژی ئەو ده‌ره‌سه‌نی ده‌بی، هی‌ئی. . . خوا نایکت پیدهدا بۆ نازانی بیخۆی هه‌نسه‌ خه‌را جه‌کانت بگۆره‌ و با‌بروین. له‌ جیاتی قسه‌ی هی‌ج و پو‌ج هه‌وئیک بده‌ین به‌ئکو له‌ ده‌ست ئەم بیکاریه‌

رزگار ده‌بی!) .

بهیڤنهوهی نهم لێوه بێت به نیازی جل گۆڕین چوووه ژوورهوه. دلم وا كهوتیوه خوریه وهك ئهوهی ژوانم له گهڵ كچیگی خنجیلانهو و ئېسك سووك هه بێت. بزهیهك وهك بنیشت به روخسارمهوه لكاو بهری نه دا. كه جلهكهم له بهر كردو به رانهر ئاوینه وه ستام دیسان، خهم بینه قاقای گرتم و له جیگهی خۆم تاسام. خۆم زۆر شرو شه پریۆو بیس و په لۆس هاته به رچا، له دلی خۆم گوتم، ههر شان و شهوكه نهم ببینن لیم ده پونهوه ویستم په ژبان ببهوه و وا له هاوریه كه كهم بگهینه كه له لایه کی دیکه کاریان بو دۆزیومه تهوه. به لانه کونی بیسوود بوو. هاوریه كه كهم وا گه مزهل و ترو نه بوو بهو نزا به بلی نامین. ههر چۆنیکه بێت به ریکهوتین. له ریگادا له درگی زۆر بسمان دا. ئهوهی سه رنجی را کیشام ئهوه بوو ئاگادار بووم هاوریه كه كهم هانی ده دام و سنه که کی له بهر جاو بجووک ده کردمهوه. به یقینکی ده رده بری ها. ها به دهنگیکه بهرز پیده که نی! نازانم ههر بو ئهوهی خۆی به مرویه کی لی هاتوو به توانا نیشان بدا، یاخود ئهو ترس و له رزه ی دلی من بره ویبینه تهوه؟! ئهوهی راستیس بێت من زیاد له پیویست ده ترسام. نا حقیسم نه بوو، چونکه ههر گیز به ته که شوینی ناوادا نه چوو بووم. که رۆژنامه نویسیکشم دیبوا به لینی ده نۆقیبم و هه تره شم ده چوو. به مرویه کی زل و زه لای تیده گه یستم. ده مگوت نووکه به ووشه گه رماویکم بو دروست ده کا و جوان ده مشوانه وه. ئه دی ئهوه به لای منه وه ستنیکه که نه بوو. کاتی گه یستینه بهر درگی ئۆقیسه که به نه هواوی ئه ژنۆم سکا. دلم وا کهوته خوریه گوتم ئه و رۆزه ی بی بجم ئه مرویه. داوام له هاوریه که كهم کرد بگه ریینه وه که ئه وهی کاره که بو ئه و بی وازی نه هیئا. ییم گوت:

(کاکای برا، برای برام . کاره که بۆمن نیه؟ من نامهوی. نامهوی و ئه ه!) ئه مهم ده گوت له کاتیگدا له دله وه هه زرم ده کرد کاره که م بو بلی. له گه ل ئه مه ش ده ترسام!.

له پرسکه که هاوریه که كهم زۆر به گه رانیه وه له گه ل فه رمان به ره که دوا، وا ویده چوو ئاشنایه تی له گه ل دا هه بێت و ناسی بکا. چونکه دوا ی ئه وهی ته وه قه ی له گه ل کرد، دیاردی بۆ لای من کردو گوتی: (ئه وه ش کاک کارزان. رۆژنامه نووسه: ده بیوه ی له رۆژنامه که نان کاریکا.)

منیس دهستم دریز کردو ته وه قه یه که م له گه ل کرد. ئاره قه یه کی تژی. شه ره زاریم کرد! له دلی خۆم گوتم ئه و هه تبه وه سه گه تووشی کاریکی وای نه کردم ده ریا ز بوونم ئاسان بی. ئه وه منم به پتی خۆم بو مردن ده چم! دوا ی ماوه یه که دانیشتن له سه ر داخوازی فه رمان به ری پرسکه که عه رزو حالیکم نووسی و بۆ لای به ریوه به ره که م برد. هه رچه نده به رایی ویستم بجمه کن عه رزو حال نووسی وه لی هاوریه که كهم نوقورچه یه کی لیدام و گوتی:

(ئه وه چیده که ی؟ نیارت وایه ئابروومان به ری؟! ببنووسه، ده ی خۆت ببنووسه)

گوتم باشه چی ببنووسم؟! به ژبانم عه رزو حالم نه نووسیوه. گوتی مالت کاول نه بی هه رچه که ده نووسی ببنووسه گه رنک نیه! ببنووسه (جه نابی به ریوه بهر بیکارم و ده مه وی کارم پی بدن. ووشه سازیه کی باش ده زانم. شه ره زایم له ناوی زۆریه ی نووسه ره کانی جه هان و خۆمان هه یه، هه ر بابله تیکه ی داوام لی بکه ن ناماده م به دلی ئیوه ی ببنووسم) چۆنی گوت و ام نووسی دوا ی چاوه پوانی کردنیکی زۆر کار گوزاره که هات و پتی گوتم به ریوه بهر گه ره کیه تی چاوی پیت بکه وی! هه ناوم به ربوه وه. ویستم را که م، وه لی هاوریه که كهم توند قوئی گرتم گوتی نیارت وایه چی بکه ی؟ قاتی خۆ به ته مانی ئابروومان نه تک بکه ی! که چوو مه ژووری به ریوه بهر له نزیک دیواره که رۆیستم هه تاوه کونی نه گه ر بشکه وم خۆم به دیواره که بگه رمه وه. نازانم جیم به سه ره تاتوو فر هۆسم له کن خۆم نه بوو و سه رم وه که فر فرۆکه ده سوړا. په ننگم زه رد وه که کای لی هاتوو، کار گوزاره که بهر له من گه یشته ده رگا که و کردیه وه. که چوو مه ژووره وه دوو که س له کن به ریوه بهر دانیشنبوو به ریوه به ره که سیوه ی لام نامۆ نه بوو. سلۆیکم کرد. که س وه لایم نه دایه وه. به گویره ی دیاردی به ریوه بهر که بی ئه وهی سه بری من، له سه ر یه کیک له قه نه فه جوان و گرانبه هاکان دانیشتم. یه کیک له دوانه که که له ناهاوتنه که ی ویده چوو رۆژنامه نووسیکی کۆن بوو. به ریۆیکه وه داخون و ده یگوت: (من گۆشه یه کی وام نیه دوینی ته نها لایه ره و نیویک بهر من کهوتیوو. ئه مه ش به گویره ی من زۆر که مه هیاو دارم دوو لایه ره ی ته واوم بهر بکه وی! ژماره ی لایه ره کانی رۆژنامه کان له خوا وه به زیاد بێت زۆره و دوانزه لایه ره یه، منیس وه که خۆت ئاگاداری منالم وورده و هاتوو چۆس به پی زۆر ناخۆس بووه) . به ریوه به ره که دیار بوو سه ری بو له قاندو گوتی:

(هاوریه ته یه که مان ریگه م نادا به هیج شیوه یه که دلت بشکینم. وه که ئه ریکه ی سه ر شانی خۆمی ده زانم داخوازیه که ت به جی بگه یهنم. وه لی وه که خۆت ده زانی.) (رۆژنامه نووسه که دم و ده ست وه لایم دایه وه:

(ده زانم. منیس هه رگیز بۆم نا کرئ تو له یاد بکه م) . هه ردوکیان ییکه نین. به بی ئه وه ی بایه خ به ئیبه بدن له پیر کاریرای رۆژنامه نووس داوا ی یارمه تی له به ریوه به ره که کرد. بهر ئه وه ی پروا به ده نگیکی نزم و چریه یه کی له بن گوئی کردو سه بری کابرای دانیشنبوو کرد. به ریوه به ره که سه ری له قاندو یه که دوو جار گوتی: (به سه رچاو. به سه رچاو) (رۆژنامه نووسه که به خنده یه که وه هه نگاوی ناو چوو ده ره وه. له ماوه ی ئه م مشت و مره دا من هه ر سه بری به ریوه به ره که م ده کردو لی وورده بوومه وه خاتر جهم بووم له ناسینی به لانه کونی یادم نه ده هاته وه چۆن و له کوی! له پیر لیبی خۆم گه سته وه) (قادر ره سول) ! ئه و کاته ناسیمه وه زانیم کییه. بۆیه تو ژقالبیک شه رمم لانه ماو قاجم خسته سه رقاچ. به ده نگیکی بهرز گوتم: کاک قادر هاتوو به لکو لای ئیوه به رۆژنامه نووس دایه زریتم) . ماوه یه که لیم وورد بووه پاشان گوتی: (تو له کی من ده ناسی؟!) . (خۆت نه ناس ده که ی کاک سینه!) .

له شوینی خۆی قه قه پ بوو. په نگی تیک چوو. ویستی تووره یی خۆی نیشان بدا که چی بیسوود بوو. چونکی زانیم جیم ییگوت ئه م ووشه یه برینی کولانده وه کانی خۆی هاوسی بووین مال به مان. له بهر ئه وه ی مندا ئیکی لبح و گیلۆکه بوو که س خۆش گه ره کی نه بوو. به قه لافه ت زل بوویه مه ژئ بجووک: بۆیه خه ئک ده بانگوت به به ژن سینه زه لامیکه به نه قل جس. مینا گۆلکه. له بهر ئه وه هه موو که س پیتان ده گوت سینه. زۆر به و ووشه یه قه نس ده بوو. رۆژ نه بوو شه ریگ نه کا. له کۆتایی که زانی هیچی پیتا کرئ ناچار وازی هیئا. سینه رووی له کابرای تر کرد که وا دیاروو ئه ویس گه ره کی بوو بپیته رۆژنامه نووس له گه ئیا ده ستی به ناخاوتن کرد. ویستی به زووترین کات له کۆلم بکاته وه. بو ئه م مه به سته ش پیکه نینیکه ساخته ی خسته سه ر ئاگاداری و گوتی: (ئیوه هه زده که ن لیره وه که رۆژنامه نووسیگ کاریکه ن. پیویسته له سه ر ئیبه ش تاقیتان بکه ینه وه. چونکی وه که خۆتان ده زانن لی پیرسراویه کی گه وره نان ده که ویته ئه ستۆ. هه ر وشیه کی ده بنووسن ده که ویته به رجاوی خه ئکی. ده بی ووردین و له هه موو په یقیک بکۆلنه وه. بی بیر کردنه وه هیچ نه نووسن. بو ئه م مه به سته ش هه زده که م یه که م جار به ئاره زووی خۆتان بایه تیک هه ئبیرن و له سه ری ببنووسن ئه مه بیان ده بیته قلیبکی گه وره ده رگاتان به روو داده خا. یاخود ده بیته کلیبکی مه زن و هه موو ستنیکان له به رده م ئاوه لا ده کا) .

دوای ئەووی لای بەرپۆشەبەر هاتمە دەرەو بەتەواوی شەرمم شکابوو. ھاورپێیە کەم کە لە دەرەو چاوەروانی دەکردم، بەگورجی بەیلەمەو ھات و پرسیاری لێکردم. کە بەسە کەم بۆ گێڕایەو گەلێک پێکەنی. کاتی چوینە دەرەو بیرم ئەو دەکردەو چ بەتەتیک ھەبێتێرم. لەسەر چی بنووسم؟! ئەمە بەتەواوی مەزێ مژوول کردبووم و ئاگام لە ھاورپێیە کەم نەمابوو، تا ئەو کاتە خوا حافیزی لێکردم. وەکو یەکیک سنیکی گوم کردبێ سەیری دارو دیوارم دەکردو ئە ھەموو سنیکی رادەمام. ئەپر دەستیەک کەوتە سەر شانم و لەجیکە خۆم راپەریم. کە رووی خۆم وەرچەرخاند. ببینم ئەو کابرایە بوو کە لای قادر رەسول بوو. ئەویش گەرەکی بوو ببیتە رۆژنامەنووس. بەرپۆشەبەرەو خۆی بەمن ناساند. یاشان بەجووتە کەوتبەنە پێ. وەک سەرەتای ھەموو ھاورپێیەتێک قەسە بێتێری و جیبی نەدەکردو بەرپۆشەو راپەکانی دەرەویری. تا گەیشتیبە ئەو بەسە چی بنووسین؟ ماوەیە ک بەبە کەو بەرمان کردوو. زۆر راو بۆجوونی خۆم نیشان دا. وەک راپەکانی من قیزی بکەنەو لچی خۆی وێک دەھینایەو و بەری خۆی ئەم لا دەکرد. تا لەپر وەستاو بە بایە خێکەو سەیری دیوارە کە بەرابەری کردو بە دەنگێکی بەرز گوتی: (دۆزیەو. . !! گوتم ھەبێ و نەبێ پارچە زێریکی دۆزیەو. ئەووی راستی بێ زۆر نێریم پێبرد. ئە دئی خۆم گوتم ئەگەر خوا دەرکەبەکت لێ و لا بکا خۆست نازانی بەچ لەگوتیت دەتداتی. کە سەیری دیوارە کە کرد ئە وینەبەکی زل و زەلام بەولایە ھیچی دیکەم نەدی. یەکەنیم گونم چیت دۆزیەو؟ کابرا سەری زمانی خۆی گەستەو. وەک ئەووی لەدەرپرینی ئەو پەیقانە پەژبوان بویتەو گوتی) گائتەت لەگەل دەکەم. ئەووی درکاندو مال ئاوابی لێکردم. زانییم بابەتە کە دۆزیەو لەترسی ئەووی نەبادا بیروچکە کە لێ پەدزم خۆی لەگەلدا! بەتەنیا دەستم بەگەران کرد. ھەر دەرۆزە کە ریکم دەدی ماوەیە ک تێی رادەمام و سنیکم لێ وەر دەگرت. ئە دئی خۆم دەمگوت: (دەبێ سنیکی و ابنوسم گۆی زەوی بەھەزینی) . چونکی دوای ئەووی ئەکن بەرپۆشەبەر دەرچووم باوەرپێکی پتەوم بەخۆم پەیدا کرد. خاترجەم بووم چوار ھیندەئە ئەو ست دەخوینمەو. کاتی خۆی من دەستم لە شەیریش دەدا کە چی ئەو. چەند رۆژیک بەو کلۆجە گەرام. کوچە و کۆلان ئەما سەری پیاوە کەم. شەقام ئەما نەبکوتمەو. بەگورتی و کوردی سۆین ئەما نەگەرتیم. دوماھیدا بریەم دا چاکترین بابەت کە ھەبێتێرم بیکاریە! ھەرچەندە بەرابری زۆر باسی دیکەم دانابوو وەک (زۆر بوونی ژماری دەرۆزە کەران. پری چایخانەکان. ھۆی زێدەبوونی سەرخۆشەکان) بەلا نەکوونی سەر ئەنجام وام بەباش زانی ئەسەر بیکاری بنوسم و سۆنگە کەشی شی بکەمەو. بۆ ئەم مەبەستە پینوسم خستە ھەمیزی پەنجەو و سەرەتا نووسیم (وەک ئەووی ئەکن زۆریە ھاوئێستمانیانی بەرپۆشەو و ئاشکرا یە ئەمرو ئە ھەموو سوچیکی نیشتمانیانە ئازیزو قەشەنگە کەمان بیکاری وەک نەپە دیوکی زەبەلاج ئەبەردەم ھەموو گەنجیکدا وەستاو و پەنجەرە بێبینی ژبانی لێگرتوو. ئەو تاقەرۆجەنی لێ داخستوو کە ھێویانە و تبابیدا سەیری دوا رۆژدەکەن. ئەمرو بیکاری گەبشتوتە رادەبەکی وا مەترسیەکی زۆری لێدەکری. تەنانەت رەشۆلەکانی سەردارەکان بێ کار ماوەتەو. کۆترە باریکەکی سەر مەرەزی مزگەوتەکان پۆل پۆل ئە ئێمان دەسورپێتەو و ئەو کاتە بەفیەتەیان بەخت و خۆپایی دەدن. لافاوی بیکاری وا ھەتساو کە ئەگەر بیتوو بەریەستی بۆ دانەنری ئەوانەبە. ئەمانەو زۆر وشە تریشم ریز کرد. ئەنەنجام کەدوا پاک نووسم کرد (دوانزە پەرە قەبارە کەورە پێ کردبوو بەبێ ئەووی دێر بپەرینم! کەسەبیرمکرد زۆر ست ماوو بپینوسم! کەچی ئەبەر ئەووی ھەبەرە کە ئاوی زۆر دەکیشا بریەمدا ئەو ستانەئە ئەبەر چاوم و ئەناخدا یەنگیان خواردۆتەو رۆز بەرۆز بێخەمە نووکی پینوسە کەم، کە دوا جار سەیری نووسینە کەم کردو بەراوردیکم. لەگەل یەکیک ئەژمارەکانی رۆژنامە کە کرد. لەخۆبایی بوونیک ئێخە گرتیم. کوردیە کەم گەلێک جوان و ناسکتر بوو لەچاو کو. . د. . یە کە. ئەوان. لێنان ناسارمەو ئەمەم لای ھاورپێیە کەم تەرکاند گوتم نەبادا بلی ئەبە کەم رۆژەو لێمان بوو پرپۆ. . کە بەیانی ھات بەبێ یارمەتی ھاورپێیە کەم بەتەنھا بەرەو سۆینی مەبەست ھەنگاوم نا. لەدئی خۆم گوتم تەواو. . تازەبووم بەرپۆشەنووس!. کە لەدەرگا چوو مەو زۆرەو بەبێ بایەخی سەیری فەرمانبەری پرسە کەم کرد. ئە سۆنگە شینە ھەتاو کون شپۆی کار گوزارە قور بەسەرە کەم لا گۆرابوو! ئە زووری بەرپۆشەبەر بە بێ باکی قاچم خستە سەر قاچ. کابرای نر. . با بلین ئەووی وەک من نیازی ھەبوو ببیتە رۆژنامەنووس. وەک ئەووی ئە مزگەوت دانیشتیبت خۆی مات کردبوو ورتەئە ئە دەم دەرئەدەھات. ھەر ھیندە بوو بەرمائی رانەدەخست و دوو رکات نوێتری پوختەئە بەرامبەر خۆی نەدەکرد! دیار بوو دەست وەکەری کردبوو و بابەتە کە خۆی بەر لە من گەیاندا بوئی.

بەرپۆشەبەرە کە خەریکی خویندەئەووی نووسینە کەئە بوو. سەری ئەگەل با دەدا و ناو ناتاو بە خۆشپەو رستەبە کە بە دەنگێکی بەرز دەخویندەو. کە تەواو دەبوو یە ک دوو جار دەستی بە ئێخە چاکتە کەئە دادەھیناوا ئافەرینێکی بۆ رەوان دەکرد. مینس نووسینە کەم ئە نێو ئەو جانتا بچوو کە دەرھینا کە تازە کرپبووم. بەم بۆنەبەئە رۆژنامەنووس و رۆژنامەنووسیش جانتای گەرە کە! کاغەزە کەم خستە بەردەمی. بەبێ ئەووی سەیری من بکا دەستی درێژ کرد و کەوتە خویندەئەووی. ھیندە مزانی ھیدی ھیدی توورەدی یە ک رۆخساری گرتەو. چاوەکانی سور ھەنگەران و وەک گۆمی خوینیان لێھات. بە دەنگێکی زبیر گوتی: (قەسە قۆر. . کەئە ئەمە وایە؟! بەم ھالە دەتەوئ بپە رۆژنامەنووس. . نرچبو!) . کاغەزە کەئە لئول داو بە پەو فری دایە بەردەم. زۆر دڤ گبیر بووم. داخی گرانم ھیچم ئە دەست نەدەھات و وەک ئەووی ئە مزگەوت دانیشتیبت خۆی مات کردبوو ورتەئە ئە دەم دەرئەدەھات. ھەر نێوچاوان بکەم، ھەر ھیندە نەبوو بەدەنگ دەرینە کردم ئەگەنا ھەموو ھەئس و کەوتبکی وای گەیاندا. وەک ئەووی دەستم ئە کەئەبەجە دابی ھیچم بۆ نەکرا.

گریان خۆی بە قورگی ھەتساویم. گریکی وا ئە دەروونم ھەلایسا گوتم نوکە ناگر بەردەبیت گشت گیانم. بە نادئی ھەتساو و چوو مە دەرەو. ئەبەر دەرگا چاوەرپیم کرد تا کابرای تر ھاتە دەرەو. ببینم کاغەزێکی. بەدەست بوو و بە شادیە کەو ھەنگاوی دەنا. لیم پرسی ھاچی بوو. . گوتی تەواو. . وەرگیرام گوتم! . . باشە ییم بلی چ بابەتیکت ھەبێتێرد. . ئە سەر چیت نووسی؟. رەق و راست کاغەزە کەئە دایە دەستم. بە خیرایی چاوم پیاخشاندا. سەرسام بووم! ئەبەردەم خۆم گوتم (درۆ دەرەئە سەئ کەئە ئەمە وایە. بابەتی ئاوا ھیچ و پووچ کەئە دەبێ ئە رۆژنامە ستی ئەسەر بنووسری!) کە جوومە دەرەو زۆر یەکەنیم بە خۆم ھات. سەد جینویشم بۆ ھاورپێیە کەم رەوان کرد. گوتم بە خوا تەر کارت بۆ دۆزیەو و چاکە بچم ئە کاریکی دیکە بگەرتیم. .